

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Район 18, В. пов.
 Конто ночт. шад. 143.322.
 Адреса для телеграм:
 „Діло“ Львів.
 Нач. Редактор приймає
 від 10—11 год. передпол.
 Рекламіс не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
 Мисливо в ціну 2,500.000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЮ:
 В Америці і док. Франці,
 Голландії, Бельгії 10 фл. фл.
 Італії 10 л., Німеччині 4,000.000
 в марок, Швейцарії 5 шв.
 фл., Чехословаччині 20 ч. ко-
 рон, Румунії 100 лей. Бол-
 гарії 50 л., Австрії 4,000.000
 шв. Злато за адресою 1000 0 шв.

В справі оголошень
 звертається до Адмі-
 ністрації.
 ЦІНА
 ОДНОГО ПРИМІРНИКА
 100.000 Мп.

Видас: ВИДАВНИЦА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

На днях польська поліція у Варшаві арештувала цілу низку членів тайної „фашистської“ організації, одного з головних центрів шехпольської підпольної конспірації, окрещеного зворушливою назвою „Поготівля польських патріотів“. Між арештованими є: інж. Пенкославські, полк. Горчинські (організатор польського легіону во стороні царської Росії), рез. кап. Міхаловські, промисловець Лесневські і м. В справу замішаний ген. Галінські. Поліція сконфіскувала в арештованих масу компромітуючого матеріалу. М. и. найдено листа організації до ген. Шептицького, в якому дякується йому за відмогу. Лист підписаний команд. ППП, полк. Чоловий (псевдонім Горчинського). Крім цього найдено протокол розмови кдта ППП, з б. мін. освіти Гломбінським. В цій протоколі 13. Дальше найдено копію листа шефа штабу ППП, до команди поліції цієї організації. Зі змісту листа виходить, що 12. жовтня м. р. відбулися наради головної ради ППП, в домі ксьондзів костела Спасителя, в мешканню кс. Орачевського.

„Курер львовські“ подає, що кожний член цієї організації мусів вложити урочисту присягу. Заприсяження відбувалося в понезілці в підземлях костела Всіх Святих. При вході до захристі треба було подати картовому фашистови умовлене гасло. Рота присяги була отся: „Я, нинше підписаний, докладно дознаючись з програмою і регуляціям П. П. П., приступаю до групи його членів і княйурочистійше зобовязуюся часно і совісно виконувати вложені на мене обовязки і пристосовуватися у всьому до вгаданой програми і регуляціям під ригором суду чести Поготівля і зі райдомістю каря, яка мене за це може стрінути, не виключаючи каря смерті за підступ і зраду. Так Вені Боже поможи і са. Його Мута. Амінь“.

„Курер Варшавські“ подає, що організація П. П. П. має в самій Варшаві кілька тисяч членів, а на провінції в цілій низці міст має свої відділи. Організація змагає до вичонення замаху стану.

В арештованих найдено масу матеріалів і документів. В змаганях „П. П. П.“, як з цих матеріалів виходить, є заангажовані особи на високих цивільних і військових становищах. Як подає „Курер Поранні“, викрито архів т. за. ген. штабу „П. П. П.“. Організація м. ин. займалася дослідями над військовими.

Арештування йдуть далше. Опозиційна польська преса подає, що деякі дуже впливові одиниці інтервеніювали у центральних польських властей в справі арештованих, змагаючи затушувати цілу справу.

Що успіх Мусоліні в Італії не давав змоги спокійно спати ученикам Грабських і Гломбінських, що шехпольський табір розвиває гонрячкову підпольну акцію для захоплення влади в Польщі, що на цю шіль амбіційовано великі капи-

тали, цю засоби на цю шіль збірив духовник польських „фашистів“ кс. Орачевські в Америці, давно було відомо

Один з лівих лідерів італійського фашизму де Веккі в одній зі своїх промов закликав „чверть години воєнного стану і чверть години перехрестного огню“ для розправи з ворогами фашизму. За ці слова Мусоліні звільнив його з високого посту в Турині. І тепер Мусоліні шукає контакту з усіма силами, які можуть причинитися до скріплення Італії. А орган Мусоліні „Ророло d' Italia“, який веде брат диктатора, пише: „Партія при власті не може бути в ргіоні непримирною, ексклюзивною, сектантською, бо инакше скінчить безплідністю і загином“.

Малі та великі держави.

Звід Малої Антанті — Роль мін. Бенеша. — Союз з Францією. — Плани Франції. — Погляд „Таймса“. — Позитив англійської політики. — Сильні слова в реальне діло.

Малі європейські держави недержавні народи ждали від творців Мирової Конференції опіки, матеріальної та моральної. Минуло кілька літ і вони переконались, що підмога не приходить. Треба журитись самим про поладання поганих наслідків війни. Більш малих держав відомий під назвою Малої Антанті: Чехословаччини, Румунії та Югославії, починає з власної ініціативи рішати деякі справи міжнародної європейської політики.

Політика таких невеликих держав не мала би далекосяжних наслідків, колиб вона не була орудником більших держав, які стаючи протекторами, мають у першій мірі на меті власні плани. Останній звід Малої Антанті в Болгороді стає приводом в європейській пресі для широких міркувань про становище Англії та Франції супроти наради

Адам Уазембло в „Курері львовські“ пише: „Польща нічас закінчування версайського договору була чинилась тільки негативним, зменшенням могутності Німеччини, квалком кільчастого дроту для відгородження від Большевії. Польща тепер — не комплекс клопотів, не кість незгоди з Німеччиною, Росією, Чехією, Литвою, Данією, це рана скарбово-господарська, це кубло побороюючих себе націоналізмів, це джерело неспокою, огнище воєнних погроз, це щось — одним словом — не дуже догідне для європейських відносин“.

цієї конференції. Представники згаданих малих держав заявляють у своїм офіційним комунікаті, що „Пасіч, Нінчч, Бенеш та Дука ствердили повну відіність своїх поглядів і що М. Антанта ставить собі метою вдержання трактатів та консолідації миру“. Нічого иншого не бажають і Союзні Держави. Різниця між великими та малими союзниками тільки в тому, що поняття консолідації

миру є різне ніж майже у всіх малих та великих держав.

Найжвавіша людина у Малій Антанті, мін. Бенеш, бажає би переконати Румунію та Югославію про користність підготування порозуміння із совітською Росією. Румунії не легко дати свою повну згоду на таку програму, з огляду на питання спірних кордонів з Україною. Югославія не хоче покищо вязати себе з Францією офіційним договором; її ближче ворушеться конфлікт з Італією. Правда, що частинне порозуміння між Італією та Югославією в справі Фіюме є великим мировим здобутком дипломатичної білгородської наради. А проте таке порозуміння не зміцнює ідеї Союзу цих малих держав у спільнім інтересі.

Послухаймо, що на цю тему пише у своїй вступній статті „Таймс“ з дня 10. ц. м.:

У теперішній момент увага М. Антанті є звернена головним чином у напрямку Франції, і є очевидним, що ціла політика Франції та її становище досереджується довкола Союзу Народів у центральній і південно-східній Європі. І не тільки довкола них. Польща зі своїм 30-мільоновим населенням є заангажована з Францією багато тісніше і є більше їй віддана ніж Чехословаччина на підставі всього того, можна би віднайти у французько-чехословаччійському договорі. Франція та Польща є звязані військовим союзом, а кредити які дає Франція Югославії, Румунії та Польщі є виразно призначені на закуплення амуніції у Франції. Тому-то вплив Франції на країни східної і південної Європи є загально беручи впливом мілітарним, з метою забезпечення в Європі військової переваги Франції. Скажимо широко про принавання всіх цих країн до Франції не є незвичайне (exclusive). Вони все ще липнуть до Союзу Народів, хоча з меншим довірям як до цього часу. З огляду на недостачу якоїсь ясної альтернативи, вони були в дійсності приневолені глядіти на Париж як на головний центр європейської політики. Ще важливішим фактом є те, що Німеччина в наслідок минулорічних подій була приневолена рахуватись принципіально з французькими домаганнями та бажаннями. Франція продовжує у всіх напрямках ініціативу, яку захопила рік тому і в її політиці вириваються знову амбіції, які, здавалось, були стримані Миром. Прага є дуже діяльна у своєріднім напрямку. Нам досить добре відомо своєрідна, незалежна ініціатива Совітської Росії; Італія під режимом фашизму заявляє про свої цілі і домагання у новій формі. Совітський уряд є диктатурою; Чехословаччійський — як та це звернув недавно увагу д-р Енгліс у „Прагер Прессе“ — олігархією. Фа-

Пр. 24/24. В імені Річпосовитої Польської! Суд окружний кривий як Трибунал пресовий у Львові ринка на внесок Прокураторії Державної, що зміст часопису „Діло“ число 6 з дня 6. січня 1924. р. в статті під заголовком: 1) „Свято Різдва свято ідеї“ в уступках між собою: „сталежна підвалина“, „Піть літ минуло“, 2) „Яблуко Медеї“ в уступі між словами „розуміє“ і „Але боротьба“, містить в собі єство заочну з § 63 в) з. у зван допоздану з дня 5. січня 1924 конфіскату за опречкарі і задрачею змичення ш-

лого накладу і видав по думці § 493 з. з. заках дальшого поширення того друкованого пєсьма. Заразом видав наказ відіачальному редакторови той часовиці, щоби не рішени помістити безплатно в майбачній часті і то на першій сторони. Незаконання того наказу потягає за собою наслідки предначжені в § 21 шк. друк. з 17. XII. 1882 Д. в д. № 6 ст. 1863, а іменю звсудження за переступство на гривню до 4.000.000 Мп. — Львів, день 8. січня 1924.

